

S E N T È N C I A

Magistrats Srs.
Josep Maria PIJUAN CANADELL
Enric ANGLADA FORS
Concepció BARON MORA

Andorra la Vella, trenta ú de juliol del dos mil divuit.

VIST en judici oral i públic pel Tribunal de Corts, la Causa núm. 6000147/2017 seguida pel presumpte delictes major de lesions doloses que per a la seva curació han requerit el seguiment de tractament mèdic posterior a la primera assistència, tipificat i penat a l'article 113.2 del Codi Penal, contra l'acusat O. G. S., nascut en data 18 de maig de 1977, a Barcelona, fill de José i Angeles, de nacionalitat andorrana i defensat pel Lletrat Sr. David MONCLUS; sent part acusadora el Ministeri Fiscal representat per la Sra. Carolina BAILÉN VILA, i essent ponent i redactor de la sentència el Magistrat Sr. Enric ANGLADA FORS.

RESULTANT PRIMER. SÓN FETS PROVATS I AIXÍ ES DECLARA: En data 8 de juny de 2014, vers les 21h, el processat O. G. S., nascut en data 18 de maig de 1977, de nacionalitat andorrana i amb antecedents penals no computables als efectes

de reincidència per raó de la present causa, es trobava amb uns amics a la terrassa del Bar F., radicat a la vila de Sant Julià de Lòria.

Al cap d'una hora de romandre allà, van arribar a la terrassa del bar la seva ex-parella, S. R. R., acompanyada dels seus pares i d'un amic de S. R. R., C. J. D. S. M. amb la seva pròpia parella. Aleshores O. G. R. i els seus amics, per evitar problemes, doncs la relació amb la família de la seva ex-parella era realment dolenta, degut a que no volien que O. G. S. compartís amb S. R. R. la guarda i custòdia dels fills d'ambdós, entraren a l'interior de l'establiment.

Vers les 00,30 hores, O. G. S. sortí a l'exterior del bar, junt amb dos dels seus amics, en R. H. D. i en T. R. J. per fumar una cigarreta, moment en que el seu ex-sogre va començar a escridassar-lo i a insultar-lo. O. G. S. sense dirigir-se a S. R. R. va entrar novament a l'interior del bar, cosa que també realitzaren S. R. R., el seu pare J. R. J. i l'amic d'aquest C. J. D. S. M., que van seure en una taula a l'interior del bar, on J. R. J. continuava gesticulant i incitant a O. G. S..

Vers les 01,30 hores, aquest, junt amb el seu amic R. H. D., van decidir marxar del local. Al moment que acabaven de sortir de l'establiment, tornaren a escoltar com en S. R. R. insultava a O. G. S. alhora que es dirigia contra ell amb la intenció d'agredir-lo, podent aturar R. H. D. l'embranchida de S. R. R., moment en que també va arribar C. J. D. S. M. dirigint-se amb els braços aixecats contra O. G. S., el qual va poder evitar-lo, apartant-se, mentre aquest últim llançà un cop de puny, que va impactar a la cara de C. J. D. S. M., el qual caigué a terra.

A conseqüència dels fets C. J. D. S. M. patí ferida en zona ciliar esquerra que requerí punts de sutura per la seva consolidació.

RESULTANT SEGON. El Ministeri Fiscal, en el seu escrit de qualificació provisional, qualificà els fets com a constitutius del delictes major de lesions doloses que per a la seva curació han requerit el seguiment de tractament mèdic posterior a la primera assistència, tipificat i penat a l'article 113.2 del Codi Penal, considerant-ne responsable el processat en concepte d'autor, sense la concurrència de circumstàncies modificatives de la responsabilitat penal, demanant que li sigui imposada una pena de 12 mesos de presó, amb un termini de suspensió de la condemna de 4 anys, així com el pagament de les despeses processals causades.

En concepte de responsabilitat civil i de conformitat amb el contingut de l'article 18 del Codi de procediment penal, sol·licita que el processat O. G. S. indemnitzí a la CASS en la suma reclamada de 61,47 €, majorada amb els interessos al tipus legal que es produeixin fins a la data del seu pagament, i al perjudicat C. J. D. S. M. en les sumes de 20,49 € en concepte de despeses mèdiques no abonades per la CASS, 750 € en concepte de Perjudici estètic i 1.500 € en concepte de Pretium Doloris.

En l'acte del judici oral el Ministeri Fiscal eleva a definitives les seves conclusions provisionals, afegint que respecte a les hores perdudes pel perjudicat per poder assistir al judici, es deixi la seva determinació pel període d'execució de sentència i a criteri del Tribunal.

RESULTANT TERCER. La defensa de l'acusat O. G. S., en el seu escrit de qualificació provisional, manifesta que no està d'acord amb l'exposició de fets efectuada pel Ministeri Fiscal, posant de relleu que el dia 7 de juny del 2014 el seu defensat es trobava a la terrassa del bar F. juntament amb uns amics, havent vist arribar vers les 22h a C. J. D. S. M., que no coneixia, el qual es va seure a la taula de S. R. R., que era la seva ex parella, els pares d'aquesta i els seus fills. Vers les 00:30, O. G. S. sortí a fumar una cigarreta, trobant-se a l'exterior amb dues persones,

quan el seu ex sogre, J. R. J. comença a gesticular, escridassant-lo i insultant-lo, decidint aleshores O. G. S. entrar al bar per evitar problemes, continuant en J. R. J. amb la seva actitud de provocació, un cop a l'interior del bar.

Vers les 01H30 O. G. S. marxà del bar acompanyat d'un amic, seguint-lo en J. R. J. que continuava insultant-lo, abalançant-se sobre de O. G. S., evitant l'agressió gràcies a la intervenció de R. H. D. que aturà a S. R. R.. Fou llavors quan C. J. D. S. M. es dirigí vers O. G. S., gesticulant amb els braços aixecats, intentant agredir-lo, moment en el qual, per defensar-se, O. G. S. donà un cop de puny a C. J. D. S. M., caient aquest al terra.

Resulta doncs que la denuncia de C. J. D. S. M., el qual diu que el seu defensat li donà un cop de peu a la cara es totalment incoherent, donat que es totalment impossible, en relació a la mecànica de producció del mateix, sent també incoherent, el que diu C. J. D. S. M., d'haver perdut el coneixement, quan justament en l'informe d'urgències diu "sense pèrdua de coneixement".

Finalment, en quant al tractament mèdic posterior, posa de manifest que les lesions sofertes per C. J. D. S. M. no en varen requerir, en l'informe medico forense final es confirma que el tractament mèdic rebut al moment de la primera assistència no era necessari per a la curació sinó que es va administrat pel confort del pacient

Per totes aquestes raons aquesta representació lletrada no està d'acord amb la qualificació jurídica dels fets que en fa el Ministeri Fiscal i entén que les lesions sofertes per C. J. D. S. M. no han requerit de tractament mèdic per a la seva curació, ni de tractament mèdic posterior a la primera assistència i, amb caràcter principal, es considera que els fets son constitutius d'una contravenció penal de maltractament corporal lleu prevista i penada a l'article 476 del Codi Penal.

Amb caràcter subsidiari considera que serien constitutius d'un delicte menor de lesions de l'article 113.1 del Codi Penal i, més subsidiàriament estaria d'acord amb el Ministeri Fiscal.

En quant a les circumstàncies modificatives de la responsabilitat penal, manifesta que concorre l'excloent incompleta d'haver actuat en defensa de la seva persona, així com la d'haver contribuït l'ofès en una mesura significativa a la realització del fet típic, prevista a l'article 29.2 del Codi Penal.

Pel que respecta a la pena, amb caràcter principal sol·licita la de 15 dies d'arrest nocturn condicional, amb un termini de suspensió de 15 dies, amb caràcter subsidiari, la de 3 mesos d'arrest nocturn condicional, amb un termini de suspensió de dos anys i una multa no superior a 500 € i, amb caràcter més subsidiari, la pena de 3 mesos de presó condicional.

En quan a la responsabilitat civil, està d'acord amb la suma reclamada per la CASS de 61,47 així com amb la suma de 20,49 € reclamada per C. J. D. S. M. per les despeses no cobertes per la CASS, amb la suma de 500 € per al perjudici estètic de 0,5/7 i amb la suma de 1000 € pel pretium doloris de 1/7.

En l'acte del judici oral modifica les seves conclusions, en el sentit de demanar l'absolució del seu defensat per concorre la circumstància excloent de legítima defensa.

Manifesta que està en desacord amb l'exposició de fets del Ministeri Fiscal, que en J. R. J. va tenir una actitud de provocació constant, que C. J. D. S. M. va venir cap a ell amb intenció d'agredir-lo, moment en el que O. G. S. va esquivar l'agressió i es va defensar donant un cop de puny a C. J. D. S. M., i que aquesta versió està totalment confirmada pels testimonis, per la qual cosa la denuncia de C. J. D. S. M. es incoherent, i que el seu defensat només es va defensar d'una agressió eminent.

Demana que es tingui en compte que per C. J. D. S. M., que diu haver begut només una Cerveza, es constata a urgències que no era així, i que hi han contradiccions en la declaració de Cesario, que es amic íntim de la família de S. R. R., i que aquests no volien que el seu defensat tingués la custòdia compartida dels fills en comú.

Amb caràcter subsidiari, i vist el que ha manifestat el metge forense, aquesta defensa diu que estarien davant d'un delictes de l'article 113.2 del Codi Penal, demanant una pena de 3 mesos de presó condicional amb un termini de suspensió de 3 anys, havent de tenir en compte l'excloent incompleta d'haver actuat en defensa de la seva persona i la circumstància atenuant d'haver contribuït l'ofès en una mesura significativa als fets.

Manté també subsidiàriament l'atenuant de provocació.

Respecte a la responsabilitat civil, ratifica les al·legacions fetes en el seu escrit.

CONSIDERANT PRIMER. Els fets declarats provats són legalment constitutius d'un delictes major de lesions doloses que han requerit el seguiment de tractament mèdic posterior a la primera assistència per a la seva curació, previst i penat a l'article 113.2 del Codi penal, doncs el perjudicat C. J. D. S. M. va patir el resultat típic de lesions contemplat en el tipus penal ans esmentat, segons explicità el metge forense al plenari.

CONSIDERANT SEGON. Del dit delictes n'és responsable en concepte d'autor el processat O. G. S., per la seva participació personal i directa en els fets, de conformitat amb el què disposen els articles 20 i 21 del Codi Penal.

CONSIDERANT TERCER. Pel que fa a les circumstàncies modificatives de la responsabilitat penal, el Tribunal aprecia en la conducta de l'acusat O. G. S. la concurrència de l'excloent de legítima defensa prevista a l'article 27.1 del Codi Penal, doncs concorren en el supòsit d'autes tots els requisits exigits per a la seva aplicació, d'acord amb la jurisprudència d'aquesta Sala que, per apreciar la circumstància excloent de la responsabilitat penal esmentada, exigeix que l'agent actuï en defensa de la persona o drets propis o d'altra persona, que concorri en primer lloc una agressió il·legítima, que hi hagi necessitat racional del mitjà emprat per impedir o repel·lir l'agressió, que l'acte defensiu no sigui desproporcionat, que el mal causat per l'acció defensiva no sigui desproporcionat amb la gravetat del mal que s'intenta impedir o les circumstàncies de l'agressor, i que no hi hagi hagut provocació suficient per part del defensor (Tribunal de Corts sentència de 20/5/2009, causa núm. TC-127-2/07, sentència de 30 de setembre del 2014, causa núm. TC-031-3/13 i sentència de 26 d'abril del 2017, causa núm. 6000094/2016), requisits tots ells que són d'apreciar en la conducta de l'acusat O. G. S..

Efectivament, el Tribunal entén plenament acreditat que, degut al conflicte existent entre O. G. S. i la família de la seva ex-parella, S. R. R., i singularment amb el pare d'aquesta, J. R. J., com a conseqüència d'haver sol·licitat O. G. S. la custòdia compartida dels fills que va tenir amb S. R. R., quan abans l'ostentava aquesta de forma exclusiva, la nit d'autes i en el context d'aquesta mala relació, J. R. J. va anar provocant en diferents moments i proferint insults a O. G. S., fins el punt de que quan ja marxava del local se li abalança al damunt, sense que aconseguís agredir-lo, a l'haver-ho impedit un amic que estava amb aquell, R. H. D., venint al darrera, acte seguit, un amic del ex-sogre de O. G. S., que havia estat tota la nit amb ell, C. J. D. S. M., amb idèntica intenció d'agredir-lo, cosa que no va aconseguir, al evitar-lo i rebre en aquell moment un cop de puny de O. G. S., quan es girà per defensar-se.

En aquest sentit s'ha manifestat sempre, de manera reiterada i constant, O. G. S. i la seva versió ha vingut ratificada íntegrament pels testimonis presencials dels fets que van comparèixer al plenari, els quals desvirtuen la tesi contradictòria de C. J. D. S. M., de que ell només volia parlar amb O. G. S., quan ambdós diuen que ni tan sols es coneixien, resultant, a més, irrellevant als efectes pretesos, que C. J. D. S. M. no pertanyés a la família R. i per tant aquesta sola dada no pot avalar la manifestació de que no hi havia causa per anar contra O. G. S., puix que es suficient la relació d'amistat existent amb S. R. R. per ajudar-lo; havent asseverat tots els testimonis que han depositat a l'acte del judici oral, menys el perjudicat, que J. R. J., l'ex-sogre de O. G. S., sempre l'insultava i el menyspreava quan coincidien en qualsevol lloc.

Així, la reacció defensiva d'O. G. S. es reputa proporcionada, atenent al medi emprat per C. J. D. S. M., doncs davant de l'intent d'agressió no provocada i injustificada de que va ser víctima per part de S. R. R. i seguidament per part de C. J. D. S. M., reaccionà esquivant-lo i donant-li un cop a en C. J. D. S. M. per evitar ser per ell agredit.

Per tot l'exposat, apreciant la concurrència de la circumstància excoient de la legítima defensa pròpia, procedeix dictar l'absolució d'O. G. S. del delictes major de lesions doloses del que venia acusat pel Ministeri Públic, no havent-hi lloc, consegüentment, a exigir responsabilitat civil.

CONSIDERANT QUART. D'acord amb el que disposen els articles 174, 175 i 181.1 del Codi de Procediment Penal, es declaren d'ofici les despeses processals causades.

V I S T les disposicions legals aplicables al present cas, el Molt Il·lustre Tribunal de Corts;

D E C I D I M :

Absoldre O. G. S. del delict major de lesions del que venia acusat pel Ministeri Fiscal, declarant d'ofici les despeses processals causades.

Contra aquesta sentència es pot interposar recurs d'apel·lació davant d'aquest Tribunal, en un termini de quinze dies següents a la notificació, de conformitat amb el què disposa l'article 195, 199 i concordants del Codi de Procediment Penal.

Així per aquesta nostra sentència jutjant, ho manem i signem.